

Ἐν ὄψει τῶν ἀπαιτήσεων τῆς διεθνoῦς ἀγορᾶς

ΕΠΕΙΓΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ Η ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΟΥΛΤΑΝΙΝΑΣ

Ποῦ ὀφείλεται ἡ συναγωνιστικὴ ἰκανότης τῆς Αὐστραλιανῆς σουλτανίνας.—Συμπεράσματα μιᾶς ἐπισκέψεως.—Γραμμικὴ καλλιέργεια καὶ συστηματικὴ ἀποξήρανσις

Ὑπὸ τοῦ κ. Κ. ΔΡΑΚΑΚΗ, γεωπόνου

Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας

Ἡ Σουλτανίνα εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ κύρια ἐξαγωγίμα ἑλληνικὰ προϊόντα. Ἡ παραχθεῖσα κατὰ τὸ 1964 ποσότης ἔφθασε τοὺς 67.000 τόνους, ἐξ αὐτῆς δὲ ἐξήχθησαν περίπου 65.000 τόννοι μὲ μέσιν τιμὴν 337 δολλαρίων ΗΠΑ κατὰ τόννον. Συνεπῶς τὸ εἰσρεῦσαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο συνάλλαγμα ἐκ σουλτανίνας ἀνήλθεν εἰς τὸ σεβαστὸν ποσοδὸν τῶν 22 ἑκατομμυρίων δολλαρίων περίπου.

Κατὰ τὸ 1965 ἡ παραγωγή μας ἔφθασε τοὺς 94.500 τόνρους. Ἐκ τούτων διετέθησαν μέχρι σήμερον πρὸς ἐξαγωγήν 81.000 τόννοι, ἐδόθησαν ὡς βοήθεια εἰς τὰς Ἰνδίας 1.000 τόννοι πρὸς ἀνακούφισιν ἐκ τοῦ λιμοῦ, παραμένουν δὲ πρὸς διάθεσιν ἔτεροι 12.500 τόννοι ἐκ τῶν ὁποίων δὲν ἀναμένεται νὰ διατεθοῦν μέχρι λήξεως τῆς σταφιδικῆς περιόδου 1965—66, ἥτοι μέχρι 15—8—66, ποσότητες μεγαλύτεραι τῶν 1.500 τόννων. Ἐπομένως τελικῶς εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ παραμείνῃ εἰς χεῖρας τῆς Ἐπιτροπῆς Διαθέσεως Σουλτανίνας (δηλαδὴ τοῦ Κράτους) ποσότης 11.000 τόννων, ἐξ ἧς ἐλπίζεται νὰ διατεθῇ εἰς ἡλαττωμένην τιμὴν πρὸς ἐξαγωγήν μέχρι τέλους τοῦ 1966 ποσότης 4—5 χιλιάδων τόννων, τοῦ υπολοίπου διατεθησομένου πρὸς οἰνοπνευματοποίησιν εἰς τιμὴν μόλις καλύπτουσαν τὸ 39% τῆς ἀξίας ἀγορᾶς τῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους.

Τὸ τελικῶς εἰσαχθησόμενον ἐφέτος ἐκ σουλτανίνας ἐσοδείας 1965 συνάλλαγμα εἰς

τὴν χώραν μας, θὰ εἶναι σημαντικῶς ἀνώτερον τοῦ ἐκ τῆς ἐσοδείας τοῦ 1964 εἰσαχθέντος, παρ' ὅτι ἡ ἐπιτευχθεῖσα καθαρὸ τιμὴ κατὰ τόννον ἐφέτος ἦτο περίξ τῶν 330 δολ. ΗΠΑ, ἐνῶ κατὰ τὸ 1964 αὕτη ἦτο κατὰ 7 δολ. μεγαλύτέρα, κατὰ τόννον. Ἦτοι τοῦτο ὑπολογίζομεν ὅτι τελικῶς θὰ ἐγγίσῃ τὰ 30 ἐκ. δολλαρίων.

Ἡ ἐφετεινὴ δυσχέρεια περὶ τὴν ἐξαγωγήν ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονός ὅτι αἱ δύο βασικαὶ ἀνταγωνίστριαι χώραι τῆς ἑλληνικῆς σουλτανίνας δηλαδὴ ἡ Αὐστραλία καὶ ἡ Τουρκία παρήγαγον κατὰ τὸ 1965 ἀντιστοίχως 122.000 καὶ 82.000 τόννων ἔναντι παραγωγῆς τῶν 85.000 καὶ 75.000 τόννων τοῦ 1964. Ἐκ τῆς ἐσοδείας τοῦ 1965 ἡ μὲν Αὐστραλία διέθεσεν ὀλόκληρον σχεδὸν τὴν παραγωγήν τῆς πρὸς ἐξαγωγήν, ἡ Τουρκία ὁμως, φαίνεται, περίξ τῶν 25.000 τόννων.

Τέλος αἱ προβλέψεις παραγωγῆς διὰ τὸ 1966 ἦσαν ἀρχικῶς διὰ μὲν τὴν Τουρκίαν 130.000 τόννοι, περιορισθεῖσαι συνεπεία τῶν ἐκτεταμένων ἑαρινῶν παγετῶν εἰς 80.000 ἕως 85.000 τόνρους, διὰ δὲ τὴν Ἑλλάδα 100.000 τόννοι, περιοριζόμενοι σήμερον εἰς 85.000 ἕως 90.000 τόνρους, λόγω ἑαρινῶν παγετῶν καὶ καύσωνος τοῦ Ἰουλίου.

Διὰ τὴν Αὐστραλίαν ἡ συγκομισθεῖσα τὸν Φεβρουάριον 1966 ποσότης ἀνήλθεν εἰς 70.000 τόνρους. (Εἰς τὸ νότιον ἡμισφαίριον ἡ συγκομιδὴ τῆς σταφίδος γίνε-